

[Miljøministeren.]

ikke at ville efterkomme den opfordring, som udvalget dengang rettede til mig om at fremsætte lovforslag om en forenkling af dette, men nøjes med, om jeg så må sige, at give en redegørelse til folketinget.

Jeg er nok lidt forundret over, at hr. Auken og hr. Gert Petersen nu, så vidt jeg kunne fornemme det, ligesom har den modsatte opfattelse af den, man gav udtryk for i betænkningen. Hr. Auken brugte ganske lang tid på at forklare denne ændring i opfattelsen, sådan tror jeg, det forlød, og det skal jeg ikke træde dybere i, udover at jeg måtte uddrage af hr. Aukens indlæg, at man godt ville diskutere tingene, når regionplanerne lå på bordet, ud fra forudsætningen om amtsrådene, men ikke før, og at man i øvrigt godt ville diskutere de opgaver, der i øjeblikket lå hos fredningsplanudvalgene. Det samme har været tilfældet med en række af de andre ordførere, for så vidt angår dette sidste punkt, at vi gerne kunne give os til at diskutere beføjelserne, men jeg tror nok at have talt rigtigt, når jeg siger, at de fleste af ordførerne gav udtryk for, at man i og for sig fandt, at fredningsplanudvalgene arbejdede godt og rimeligt, og at tiden ikke nu var til at ønske nogen ændring på dette område. Det er klart, at jeg vil have lejlighed til at vurdere denne debat og vurdere tingene i sommerens løb, inden beslutning tages om, hvilke lovgivningsinitiativer der skal komme på dette område, men jeg føler til gengæld også at måtte give den radikale ordfører, hr. Svend Haugaard, den konservative ordfører, hr. H. C. Toft og andre ret i, der at i øjeblikket er nogle overlapninger i administrationen på disse områder, som vi bør have vores opmærksomhed henvendt på.

Hvordan disse ting skal klares, må vi overveje. Når der er givet en redegørelse og ikke fremsat forslag, er det jo, som hr. H. C. Toft sagde, fordi ministeren er mere usikker nu end i fjor. Det er jeg måske også på baggrund af, at vi har arbejdet med en planlægningslovgivning, som på mange områder strejfer de samme sager og ligesom skaber nogle nye forudsætninger.

Vi arbejder i øjeblikket med forberedelserne til region- og landsplanlægningsloven, som naturligvis også griber ind i dette område. Derfor kommer det mig sådan set meget til-

pas, at vi har denne drøftelse nu, for så har vi nogle måneder til at overveje, hvorvidt lovgivningsinitiativer skal tages på dette område.

Jeg synes, hr. Svend Haugaard fremkom med nogle meget spændende og interessante tanker om en samlet debat om hele vores planlægning, hvad det var, vi ønskede med den. Altså en mere målrettet debat måske end den, vi har haft i dag, som først og fremmest har været konkretiseret på to enkelte områder, som vel har en sammenhæng, men alligevel har kørt hver for sig. Jeg synes, det var vel værd at overveje i folketinget, om vi til efteråret burde have en debat, som ligesom havde et bredere sigte, og som måske knap så meget gik i detaljer. Det vil jeg naturligvis overlade til partierne at finde ud af, men jeg er for mit vedkommende selvfølgelig rede og synes, at det kunne være vældig spændende.

Hr. Svend Haugaard sagde — det vil jeg godt trække frem — noget i retning af, at vi i vores planlægningslovgivning har givet forskellige myndigheder hver sit at passe og dermed skabt et vist modsætningsforhold. Det var ud fra den betragtning — det vil jeg også gerne sige til hr. Juul-Madsen, at jeg, da jeg afgav redegørelsen, hældede til dette, at det nok var en amtskommunal opgave, vi her stod med, idet jeg føler, at vi i vores system indtil nu på dette område som på andre har været tilbøjelig til netop at sektoropdele og sige: i virkeligheden er det ikke rigtig dit ansvar, for der sidder nogle andre og passer på dig. Hvis du skulle træde lidt ved siden af, så kommer der en ambulance farende. Vi kender det fra andre steder i planlægningslovgivningen. Kommunerne er meget tit tilbøjelige til, efter hvor man nu ligger i landet, at tage det lidt mindre nøje måske med et enkelt afslag hist eller en enkelt tilladelse her, for der kommer altid en anden myndighed og rykker til undsætning og ligesom vejer op, såfremt man måske ikke rigtig har gjort sig anstrengelser nok for at afveje hensynene og nå til den rigtige beslutning. Der er nok også eksempler på, at man har sagt: det er i grunden en lidt ubehagelig opgave, vi her er stillet over for, lad os skøjte lidt af og så lade dem i næste instans klare den, det være sig amtsråd, fredningsplanudvalg eller byudviklingsudvalg. Vi kender alle den slags sa-